

Toruń, 07.12.2016

Prof. dr hab. Piotr Błajet
Wydz. Nauk Pedagogicznych
UMK w Toruniu

Recenzja

dorobku naukowo-badawczego, dydaktycznego i organizacyjnego Pani Dr Agnieszki Warteckiej-Ważyńskiej przygotowana w związku z ubieganiem się o stopień doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.

1. Informacje ogólne

Pani dr Agnieszka Wartecka-Ważyńska w 1998 roku ukończyła studia magisterskie na Wydziale Turystyki i Rekreacji Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu, na kierunku turystyka i rekreacja,. W 2003 roku uzyskała tytuł naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie socjologii, nadany uchwałą Rady Instytutu Socjologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu z dnia 9 maja 2005 r., na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Społeczno-ekonomiczne uwarunkowania aktywności turystycznej młodzieży”. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr hab. Jan Sikora, recenzentami byli prof. dr hab. Leszek Gołdyka oraz prof. dr hab. Stanisław Lisiecki.

Pani dr A. Wartecka-Ważyńska jest obecnie starszym wykładowcą w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Turystyki, Zakładzie Organizacji i Zarządzania Turystyką Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu. Ponadto jest adiunktem w Wyższej Szkole Handlu i Usług w Poznaniu.

2. Ocena dorobku po doktoracie

Pani dr A. Wartecka-Ważyńska po uzyskaniu stopnia naukowego doktora opublikowała (według danych z autoreferatu) jako autorka, współautorka, redaktor naukowy łącznie 99 prac naukowych (w tym artykuły, rozprawy naukowe, monografie

i poradniki). Wśród publikacji są 2 monografie autorskie (w tym jedna „habilitacyjna”), jedna monografia, której jest współautorką, 2 książki pod redakcją (jako współredaktorka), 52 rozdziały w monografiach (21 jako autorka, 31 jako współautorka), 38 publikacji w czasopiśmie (15 jako autorka, 23 jako współautorka), 3 nierecenzowane materiały konferencyjne (jako współautorka).

Habilitantka swoje zainteresowania naukowe sytuuje w czterech, głównych obszarach tematycznych:

1. Rola edukacji ponadgimnazjalnej w kształtowaniu aktywności turystyczno-rekreacyjnej młodzieży w Polsce.
2. Kształcenie na poziomie wyższym w zakresie kultury fizycznej i jego efekty wykorzystane na społeczno-edukacyjnym rynku pracy.
3. Rola edukacji w rozwoju kapitału społecznego i ludzkiego oraz jego wykorzystanie w działalności turystycznej i agroturystycznej na obszarach wiejskich.
4. Społeczno-edukacyjny wymiar zarządzania zasobami ludzkimi w turystyce i rekreacji.

Pierwszy obszar tematyczny stanowił początek aktywności naukowo-badawczej habilitantki. Przed doktoratem jej dokonania znalazły wyraz w postaci trzech publikacji na temat aktywności turystycznej młodzieży i jej uwarunkowań. Po doktoracie zostały opublikowane fragmenty jej dysertacji w monografii *Turystyka młodzieży i jej uwarunkowania*, (Poznań 2007). Habilitantka, jak pisze w autoreferacie, „kontynuowała badania empiryczne i analizy teoretyczne z zakresu problematyki edukacji szkół ponadgimnazjalnych na temat aktywności turystyczno-rekreacyjnej młodzieży oraz kształcenia zawodowego kadr dla branży hotelarskiej” (s. 30) . Pomijając niejasność tej informacji, po analizie załączonych tekstów w dokumentacji habilitacyjnej (1.*Kształcenie kadr dla potrzeb hotelarstwa na poziomie średnim*; 2.*Wymagania zawodowe i kultura osobista pracowników warunkiem humanizacji pracy w usługach hotelarskich*; 3.*Significance of selected social organisations in tourist activity of young people*; 4.*Edukacyjna rola szkoły i nauczyciela wychowania fizycznego w kształtowaniu aktywności fizycznej młodzieży*; 5.*Kapliczki przydrożne szansą rozwoju lokalnej turystyki regionalnej*) trzeba zauważyć, że, poza tekstem nr 4, mają niską wartość naukową – są odtwórcze – i w stopniu bardzo ogólnym poruszają problematykę pedagogiczną.

Drugi obszar tematyczny dotyczy, według informacji habilitantki, kształcenia młodzieży akademickiej, studiującej w uczelniach wychowania fizycznego oraz aktywności zawodowej

absolwentów tych uczelni. Załączone prace wskazują na dobrą orientację habilitantki w problematyce kształcenia kadr w zakresie kultury fizycznej i potrzeb rynku pracy. Jednak w prezentowanych tekstach dominuje przekaz „informacji o informacji”, a mały jest wkład twórczy habilitantki. W tekście *Kształcenie kadr dla turystyki na poziomie wyższym a plany przyszłej aktywności zawodowej studentów kierunku turystyka i rekreacja, Akademia Wychowania Fizycznego*, będącym skrótem raportu z badań, brakuje jakiegokolwiek informacji o przyjętej teorii i metodologii badań. Zresztą **uwagę tę można by rozszerzyć na cały dorobek habilitantki: ateoretyczność i niespektowanie zasad procedury przygotowawczej w badaniach naukowych.**

Trzeci obszar tematyczny zainteresowań habilitantki, według jej deklaracji, obejmuje rolę edukacji w kształtowaniu kapitału ludzkiego i społecznego na obszarach wiejskich, oraz jego wykorzystanie w aktywności turystycznej i agroturystycznej. Spośród sześciu tekstów załączonych w dokumentacji, pięć z nich tylko w niewielkim stopniu odnosi się do problematyki pedagogicznej. Generalnie, mają one charakter przede wszystkim socjologiczny. Jeden z nich *Edukacyjne aspekty działalności agroturystycznej w Polsce* wskazuje na edukacyjne znaczenie spędzania czasu wolnego w gospodarstwach agroturystycznych.

Czwarty obszar tematyczny habilitantka określa jako społeczno-edukacyjny wymiar zasobami ludzkimi w turystyce. Załączone 3 publikacje mieszczą się w polu zainteresowań nauk o zarządzaniu i tylko o tyle, o ile dotyczą człowieka – pracownika mogą wpisywać w zainteresowania pedagogiki pracy.

Podsumowując osiągnięcia badawcze po doktoracie, jest to dorobek znaczny, jednak rozproszony tematycznie i merytorycznie. Z dużym trudem można zdefiniować dominujący nurt aktywności badawczej. Mimo dużej sumarycznej liczby punktów bibliometrycznych za publikacje spisane w „Wykazie opublikowanych prac naukowych...”, dominują wśród nich nisko punktowane (do 7 p.), a tylko 8 publikacji uzyskało punktację od 9 p. wzwyż (4x9, 1x12, 1x15, 2x20), jednakże wszystkie z nich (poza pracą wskazaną jako habilitacyjną) pisane we współautorstwie i nie dotyczą pedagogiki.

Podstawowe zarzuty dotyczące publikacji zgłoszonych do oceny to ateoretyczność, nieprzestrzeganie procedury badawczej, odtwórczość i mały związek z obszarem zainteresowań pedagogiki.

3. Ocena zgłoszonego do zaopiniowania projektu habilitacyjnego

Zgłoszone do oceny osiągnięcie naukowe jest monografią *pt. Absolwenci uczelni wychowania fizycznego na rynku pracy w Polsce*.

Na strukturę książki składa się wstęp, sześć rozdziałów, zakończenie, aneks (kwestionariusz ankiety), bibliografia. Pierwsze trzy rozdziały stanowią omówienie na podstawie danych literaturowych systemu edukacji na poziomie wyższym w zakresie kultury fizycznej (rozdział 1), różnych kwestii dotyczących absolwentów (rozdział 2), społecznych funkcji rynku pracy absolwentów uczelni wychowania fizycznego (rozdział 3). W rozdziale 4. autorka przedstawia metodologiczne podstawy badań własnych. Rozdziały 5. i 6. stanowią prezentacje i omówienie wyników badań własnych.

We wstępie Habilitantka wprowadza czytelnika w podjętą problematykę. Podkreśla, że prestiż uczelni w systemie edukacji i społeczeństwie jest funkcją, między innymi, prestiżu oferowanego wykształcenia, ról społecznych pełnionych przez absolwentów, społecznej aplikacyjności badań naukowych prowadzonych przez uczelnie (s. 5). Wywód ten stanowi mocne uzasadnienie wyboru przez autorkę kierunku poszukiwań. Nawiasem mówiąc, autorka pominęła znaczenie badań podstawowych dla budowania marki uczelni.

Habilitantka we wstępie przedstawia cztery cele badawcze, które zostaną powtórzone w części metodologicznej. Odniosę się do kwestii ich sformułowania i realizacji w dalszym ciągu recenzji. W tym miejscu zwrócę tylko uwagę na użycie w formułowaniu jednego z celów określenia „rozpoznanie wpływu wykształcenia (...) na przebieg kariery zawodowej...” (s. 7) - w poniższej procedurze badawczej opisanej przez habilitantkę nie jest możliwe zbadanie wpływu jednego czynnika na drugi. Można by jedynie określić związki, gdyby autorka sprawdziła korelacje, czego jednak nie uczyniła.

W rozdziale 1. przedstawione zostały informacje o systemie kształcenia w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem kształcenia wyższego w zakresie kultury fizycznej.

Rozdział ten można traktować jako kompendium wiedzy o systemie kształcenia i należy go ujmować jako niezbędny, wobec podjętej problematyki, fragment ocenianej pracy. Nikły jest jednak wkład własny autorki w tej części pracy, dominuje „informacja o informacji”. Na s. 36 autorka pisze: „W odniesieniu do kontekstu polskiego niewątpliwie istotnym dokumentem poruszającym kwestie jakości kształcenia jest przyjęte w 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym”. Dopiero przypisie nr 52 jest informacja o zmianach, które wprowadziła ustawa z 2011 r., a były to zmiany istotne. Jest to wprowadzanie niepotrzebnego „szumu informacyjnego”, któremu Habilitantka zdaje się sama ulegać, podając w dalszym ciągu błędne informacje. Pisze na tej samej stronie, w kontekście prawa o szkolnictwie wyższym o „stworzeniu listy kierunków kształcenia i wprowadzenie standardów kształcenia zwanych Krajowymi Ramami Kształcenia (KRK)” i dalej o „wdrażaniu uczelnianego systemu jakości kształcenia w powiązaniu z Krajowymi Ramami Kwalifikacyjnymi (KWK)”: KRK oznacza Krajowe Ramy Kwalifikacji, a wprowadzenie KRK wiązało się z odejściem od listy kierunków kształcenia i standardów kształcenia.

Konsekwencją braku precyzji narracji zdają się być błędy merytoryczne, które autorka popełnia na ss.40-41. Pisze tam o „standardach kształcenia, (...) tworzonych na podstawie aktualnie obowiązującej ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym...” dla kierunku wychowanie fizyczne, turystyka i rekreacja, fizjoterapia. Przymuszcza Habilitantka myli tutaj „standarty” z „efektami” kształcenia. Zastąpienie standardów efektami kształcenia stanowiło jedną z zasadniczych zmian w omawianym prawie w 2011 r.

W rozdziale 2. w sposób skrótowy autorka omawia relacje między potrzebami społecznymi (rynkowymi) a losami absolwentów szkół wyższych. Przytacza dane statystyczne dostępne na specjalistycznych portalach oraz opinie badaczy w tej kwestii. Na stronie 59 i częściowo s. 60 zawarty jest wywód – komentarz do danych przedstawionych wcześniej – nie wiadomo jednak, czy jest to komentarz autorski, czy też jest to wywód na podstawie opracowania podanego w przypisie nr 92. Wymagana byłaby większa dokładność formalna.

Rozdział 3. jest wartościową analizą społecznych funkcji rynku pracy w odniesieniu do absolwentów uczelni wychowania fizycznego. Rozważania autorki

dotyczą wybranych społecznych funkcji rynku pracy: prestiż społeczny zawodu, wynagrodzenie, zadowolenie i niezadowolenie z wykonywanej pracy, awans zawodowy, jakość stylu życia, potrzeba doskonalenia zawodowego i podnoszenia kwalifikacji. Na s. 67 autorka używa nieprawidłowego zwrotu „funkcje, jakie stawia rynek...” – rynek może stawiać wymagania w związku z funkcjami, a nie funkcje, które posiada, spełnia...

W rozdziale tym Habilitantka wykazała się kompetencjami analitycznymi w zestawianiu przyjętych zmiennych i sprawnością interpretacyjną. Jest to istotny wkład do dorobku autorki.

Jednak w dwóch kwestiach trudno zgodzić się z autorką, która być może bezrefleksyjnie powieliła myślenie innych teoretyków. Na s. 69 pisze, że „najpowszechniejszą i najszerzą formą promocji kultury fizycznej jest niewątpliwie wychowanie fizyczne”. Nie wiadomo, skąd ten brak wątpienia, które to wątpienie powinno być cechą każdego naukowca. Dalej pisze o innych formach promocji kultury fizycznej i tylko przy okazji wspomina o sporcie. Tymczasem, jeśli weźmie się pod uwagę zasięg medialny sportu, to można przypuszczać, że należy do głównych form promocji kultury fizycznej. Na s. 86 autorka podkreśla występowanie współcześnie zjawiska skomercjalizowania i sprofesjonalizowania sportu. Jednak powinna jako badaczka obszaru kultury fizycznej zauważyć fenomen rozwoju sportu dla wszystkich (masowego, powszechnego), którego areną są orliki, ścieżki rowerowe, ulice (maratony). Być może, jako absolwentka kierunku turystyki i rekreacji sport powszechny nazywa rekreacją ruchową (fizyczną), jednakże w obowiązującej ustawie o sporcie z 2010 sport jest określany na pierwszym miejscu jako czynnik rozwoju fizycznego, psychicznego i społecznego, co wypełnia zakres pojęciowy rekreacji ruchowej. Odnosząc się do sportu powinna przynajmniej wspomnieć o powszechności tego zjawiska jako znaku współczesności.

Rozdział metodologiczny

Autorka nie zdefiniowała przedmiotu badań. Nie dość jasno są wyeksponowane cele badawcze. Zakładam, że zostały sformułowane na s. 109 w wywodzie zaczynającym się od słów „Celem poznawczym badań jest zatem ustalenie...”. Wywód ten

sformułowany w formie pytającej, zatem to, co Habilitantka określa celami, należy raczej rozumieć jako problemy badawcze.

W akapicie tym autorka określa cechy społeczno-demograficzne zmiennymi niezależnymi, a kwalifikacje i umiejętności absolwentów zmiennymi zależnymi. Logicznie z tego powinno wynikać, że przedmiotem badań są kwalifikacje i umiejętności absolwentów, a celem jest określenie związków między cechami społeczno-demograficznymi (zmiennymi niezależnymi) a kwalifikacjami i umiejętnościami absolwentów (zmiennymi zależnymi). Dalej autorka zamierzała określić, jak rozumiem, stopień determinowania kariery zawodowej przez cechy społeczno-demograficzne i przez kwalifikacje i umiejętności absolwentów. Zamierzała też przeprowadzić analizę porównawczą uzyskanych wyników z wynikami innych autorów. Mogę jedynie hipotetycznie tak przypuszczać, bo autorka nie dość jasno sformułowała swoje zamiary.

Następne akapity pracy jeszcze bardziej przyczyniają się do nierozumienia projektu habilitantki. Na s. 113 autorka pisze: „podstawowym problemem badań prowadzonych na potrzeby tej pracy są następujące twierdzenia. Po pierwsze absolwenci (...) nie są racjonalnie wykorzystani na rynku pracy, i po drugie, profil ich kształcenia (...) nie odpowiada wymaganiom (...) pracodawców”. Niejasnym dla recenzenta jest, jak rozumieć te stwierdzenia. Możliwe, że autorka traktuje te stwierdzenia jako diagnozę zjawiska: „absolwenci na rynku pracy” (co może stanowić problem społeczny), która stanowi punkt wyjścia do stawiania pytań badawczych, natomiast w żaden sposób stwierdzenia nie mogą być traktowane jako wyrażenia określające problemy badawcze. Kolejne zdanie autorki na tej samej stronie: „Sformułowany problem badawczy wskazuje pewien stopień ogólności, który może sprawić, że będzie on różnie rozumiany”, wskazuje, że, zdaniem autorki, problem główny został sformułowany. Recenzent, mimo starań, nie znalazł w pracy sformułowanego w zgodzie z zasadami postępowania badawczego problemu głównego.

W dalszym ciągu pracy sformułowanych zostało 7 problemów szczegółowych i hipotezy. W sposób dość dowolny autorka tutaj stosuje naprzemiennie modele pytań rozstrzygnięcia i pytań dopełnienia. Na jedno z pytań (nr 6): „Jaki jest wpływ studiów w uczelni (...) na przebieg kariery zawodowej...”, nie jest możliwe otrzymania odpowiedzi w badaniach sondażowych, jakie założyła habilitantka.

Autorka nie zdefiniowała zmiennych i wskaźników. Jest to zasadniczy brak w procedurze badawczej. Bezpośrednio od pytań szczegółowych i hipotez przeszła do przedstawienia metody badań; zastosowała metodę sondażu diagnostycznego, technikę ankiety i wywiadu niesformalizowanego. Kwestionariusz ankiety był zamieszczony na stronach internetowych AWF w Poznaniu w latach 2006-2011, a w recenzowanej pracy - jako aneks s. 210-207. Recenzent nie znalazł informacji w pracy habilitacyjnej o tym, czy narzędzie zostało skonstruowane przez habilitantkę, w związku z tym przyjmuje, że habilitantka wykorzystwała gotowe narzędzie. Kwestionariusz ankiety nie będzie zatem poddany ocenie. Brak zdefiniowanych zmiennych i wskaźników uniemożliwia też określenie, czy narzędzie zostało dobrze dobrane do postawionych problemów szczegółowych.

Podsumowując ten fragment, stwierdzam, że habilitantka w prezentowanym projekcie nie zachowała podstawowych zasad procedury badawczej w jej aspekcie przygotowawczym: nie zdefiniowała przedmiotu badań, nie sformułowała celu badań, nie określiła problemu głównego, nie zdefiniowała zmiennych i wskaźników.

W tej sytuacji ocena fazy realizacyjnej projektu badawczego jest utrudniona, czy wręcz niemożliwa: odniesienie się do analizy wyników badań musi się odbywać w kontekście założeń teoretycznych i metodologicznych. Jednakże z obowiązku recenzenta należy nadmienić, że wyniki badań zostały zamieszczone w dwóch rozdziałach: rozdział 5. Motywacja wybory studiów przez absolwentów wychowania fizycznego i rozdział 6. Kompetencje absolwentów uczelni wychowania fizycznego i ich instytucjonalne wykorzystanie. W częściach tych, poza wynikami badań prezentowane są też podstawy teoretyczne, które raczej powinny znaleźć się w poprzednich rozdziałach.

Rozdział 5. – objętość: 24 strony - stanowi próbę odpowiedzi na szczegółowe pytanie badawcze nr 1 (s. 114). Rozdział 6. – objętość: 58 stron – jest próbą odpowiedzi na szczegółowe pytania badawcze nr 3,4,5,6,7. Recenzent nie odnalazł w dysertacji próby odpowiedzi na szczegółowe pytanie badawcze nr 2. Tylko rozdział 6. jest związany logicznie z tytułem dysertacji. Motywacja wyboru studiów, czego dotyczy rozdział 5., stanowi odległy w czasie i odległy w sensie logicznym kontekst aktywności zawodowej. Należy domyślać się, że w rozdziałach 5. i 6. wykorzystane zostały fragmenty wcześniejszej publikacji (adnotacja na s. 12, poz. 2.42 „Wykazu

opublikowanych prac...”, zał. 3; adnotacja na s. 21, poz. 3.32 „Wykazu opublikowanych prac...”, zał. 3). Nie stanowią, zatem, w pełni oryginalnego opracowania, a są w części powieleniem wcześniejszych publikacji.

W podrozdziale 6.8. zaprezentowane zostały, jak pisze autorka „modele kompetencji absolwenta (...) w opinii badanych” (ss.198-200). Jednakże, jak zauważa autorka na s. 198, „przez model kompetencji rozumie się zestaw rodzajów kompetencji szczegółowych, wynikających z potrzeb stanowiska pracy, misji i strategii danej instytucji, pozwalający na realizację jej celów w sposób zgodny z wartościami i oczekiwanym stylem pracy, preferowanym przez pracowników i klientów” (należy podkreślić brak przypisu, co sugeruje, że jest to definicja autorska, jednakże z przeglądu dorobku habilitantki nie wynika, aby zajmowała się problematyką konceptualizacji kategorii modelu kompetencji!). Przytoczona definicja modelu kompetencji nie uprawnia do konstruowania takiego modelu na podstawie opinii absolwentów studiów, stąd autorka błędnie nazywa stworzone przez siebie konstrukcje „modelami kompetencji”.

W analizie bibliografii zauważyć można niedostatek źródeł obcojęzycznych (autorka wykorzystała zaledwie kilka) oraz brak prac pedeutologicznych, a praca dotyczy przecież zawodu nauczyciela.

Podsumowanie.

Praca podejmuje ważną i bardzo aktualną problematykę. Praca poza częścią badawczą ma charakter w znacznym stopniu odtwórczy – jest przekazywaniem informacji o informacjach. Autorka nie przedstawiła żadnej teorii, na której oparłaby lub z której wyprowadziłaby własną koncepcję badań. Sama część empiryczna nie spełnia kryteriów poprawności procedury badawczej.

4. Ocena dorobku dydaktycznego i organizacyjnego

Pani dr A. Wartecka-Ważyńska w ramach działalności dydaktycznej prowadził wykłady i ćwiczenia. Pracując w Katedrze Ekonomiki i Organizacji Turystyki na Wydziale

Turystyki i Rekreacji Akademii Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu prowadzi zajęcia (ćwiczenia, wykłady, seminaria dyplomowe, studia podyplomowe) na kierunkach turystyka i rekreacja oraz wychowanie fizyczne z takich przedmiotów jak: Socjologia czasu wolnego, Polityka społeczna, Europejska polityka społeczna, Zarządzanie zasobami ludzkimi, Polityka turystyczna, Zarządzanie przedsiębiorstwem hotelarskim. Polityka turystyczna, Pilotaż i przewodnictwo, Socjologia czasu wolnego, Socjologia z elementami psychologii pracy. Jest promotorem 19 prac magisterskich, 21 licencjackich i 71 prac podyplomowych.

W ramach doskonalenia kompetencji zawodowych uczestniczyła w konwersatoriach naukowych i warsztatach szkoleniowych organizowanych były przez Akademię Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu

Współpracowała jako popularyzatorka wiedzy z zakresu działalności agroturystycznej, turystyki i hotelarstwa z organizacjami pozarządowymi i ze stowarzyszeniami. Angażowała się też w szereg działań organizacyjnych w ramach swojej macierzystej uczelni.

Podsumowując, Pani dr A. Wartecka-Ważyńska jest aktywną uczestniczką życia akademickiego, tak w aspekcie organizacyjnym jak dydaktycznym. Aktywność dydaktyczna skupia się wokół problematyki socjologicznej i turystycznej.

5. Odniesienie do wybranych kryteriów oceny osiągnięć naukowych i badawczych kandydat ubiegającego się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Inne parametry oceny dorobku naukowego dr A. Warteckiej-Ważyńskiej kształtują się następująco:

- 1) **opracowania i ekspertyzy:** brak
- 2) **udział w zespołach eksperckich i projektowych:** brak;
- 3) **sumaryczny impact factor według listy Journal Citation Reports (JCR):** brak;
- 4) **liczba cytowań według bazy Web of Science (WoS):** 1 publikacja zarejestrowana w bazie, bez cytowania.;
- 5) **indeks Hirscha według Web of Science:** 3; **sumaryczny impact factor** zgodny z rokiem opublikowania: 0,442; **Google Scholar (Publish or Perish):** cytowania - 28

- 6) **kierowanie międzynarodowymi i krajowymi projektami badawczymi oraz udział w takich projektach:**
2 projekty wewnętrzuczelniane (po doktoracie)
- 7) **wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych:**
Habilitantka brała udział w 36 konferencjach naukowych;
- 8) **udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism:** brak;
- 9) **recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych:** brak;
- 10) **recenzowanie publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych:**
4;

Podsumowując część dotyczącą wybranych kryteriów oceny dorobku naukowego, można stwierdzić, że habilitantka spełnia część kryteriów oceny osiągnięć osób ubiegających się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Jej aktywność w tym względzie charakteryzuje się systematycznością.

6. Ocena szczegółowa dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzującego wiedzę oraz współpracy międzynarodowej po uzyskaniu stopnia naukowego doktora

Do osiągnięć habilitantki w wyróżnionych poniżej zakresach działalności należą:

- 1) **Uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych i krajowych:** brak
- 2) **udział w komitetach organizacyjnych konferencji:** 5 w różnych rolach;
otrzymane nagrody i wyróżnienia:
Srebrny Medal im. Jędrzeja Śniadeckiego przyznany przez JM Rektora Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu w 2015 roku.
- 3) **udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism:** brak;
- 4) **członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych:**

członkini Polskiego Stowarzyszenia Turystyki, sekretarzem Polskiego Stowarzyszenia Naukowego Animacji Rekreacji i Turystyki, egzaminator Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej w Poznaniu (przedmioty zawodowe z zakresu hotelarstwa)

5) osiągnięcia dydaktyczne w zakresie popularyzacji nauki:

- popularyzacja wiedzy w ramach kontaktów z Międzychodzkiem Stowarzyszeniem Agroturystycznym (2012).
- współpraca ze Stowarzyszeniem „Razem dla Ciechocinka”, w zakresie organizacji Ogólnopolskiej konferencji naukowo-praktycznej pt. „Wpływ autostrady A1 na rozwój turystyczny Ciechocinka (2014).
- współpraca ze Stowarzyszeniem Regionalny Ośrodek Socjalno-Edukacyjny „Dla Ludzi i Środowiska" w Chudobczycach – Projekt E QUAL Ekonomia społeczna w praktyce (2006).

6) opieka naukowa nad studentami:

jest promotorem 19 prac magisterskich, 21 licencjackich i 71 prac podyplomowych; promotor nagrodzonej pracy magisterskiej - Krystian Wochna, *Korupcja w sporcie w świetle polskiej prasy*, Akademia Wychowania Fizycznego im. Eugeniusza Piaseckiego w Poznaniu, Poznań 2009; opiekun naukowy nagrodzonej pracy w ramach I edycji konkursu dla pracowników naukowych i doktorantów na najlepszą pracę pisemną związaną z problematyką fałszerstwa pt. *Nauka przeciw fałszerzom - autor mgr Krystian Wochna. Tytuł pracy: Korupcja w sporcie na przykładzie afery „Fryzjera” jako największe fałszerstwo sportowe XXI wieku – III miejsce AWF w Poznaniu, Poznań 2011.*

7) opieka naukowa nad doktorantem w charakterze promotora pomocniczego: brak.

8) staże w zagranicznych ośrodkach lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich: brak

9) udział w konsorcjach i sieciach badawczych - brak

Podsumowując: W odniesieniu do oceny tej części dorobku należy stwierdzić, iż dorobek w tym zakresie jest znaczny, jednak cechuje się brakami. Podkreślić należy zaangażowanie w opiekę nad studentami.

Konkluzja:

Doceniając dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny habilitantki stwierdzam jednocześnie, że charakteryzuje się on istotnymi brakami.

Aktywność dydaktyczna dotyczy głównie tematyki socjologicznej i turystycznej.

Publikacje zgłoszone do oceny cechują się w znacznym stopniu ateoretycznością, nieprzestrzeganiem zasad procedury badawczej, odtwórczością, małym stopniem koherencji tematycznej i niskim stopniem związku z obszarem zainteresowań pedagogiki.

Praca zgłoszona jako habilitacyjna podejmuje ważną i bardzo aktualną problematykę. Jednakże, poza częścią badawczą, powieliła przede wszystkim informacje z literatury i niski jest wkład własny Habilitantki. Autorka nie oparła swojego projektu badawczego na żadnej koncepcji teoretycznej. Część empiryczna nie spełnia kryteriów poprawności procedury badawczej.

Habilitantka nie wnosi istotnej wiedzy do dyscypliny pedagogiki

Reasumując, dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny nie spełnia w dostatecznym stopniu kryteriów wymaganych wskazanych w Ustawie dnia 14 marca 2003 o stopniach i tytule naukowym (DZ.U. 2003 nr 65, z późn. zmianami) oraz w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (DZ.U. nr 196, poz. 1165). W związku z powyższym wnoszę o odmowę nadania dr Agnieszce Warteckiej-Ważyńskiej stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.

